

til Fortræd for det paagældende Personale, anbefalede han, at man paa anden Maade søgte dette Forhold rettet. Det vil jeg ogsaa meget anbefale, at man drager Om-sorg for, og jeg gør dette saa meget trøs-tigere, som det, saa vidt jeg ser, er et Princip hos den ærede Regering, at den ikke vil berøve Embedsmænd noget, de med Rette have enten under den ene eller under den anden Form. Jeg slutter i saa Henseende fra den Stilling, der er ind-taget under Behandlingen af Spørgsmaalet om Overkrigsretten. Jeg tror nemlig, at dersom man ganske borttager Fejltællings-pengene og stiller de Embedsmænd, som have store Oppebørsler, uden den Støtte, de derigennem have haft, kan der let ske noget, der kommer dem til Skade. Imid-lertid maa jeg for mit Vedkommende be-stemt fraraade at stemme for Underæn-dringsforslaget, thi saaledes at skyde en Forening ind som et Mellemed mellem Funktionærerne og Ministeriet, som Føl-gen vilde blive af det Forslag, der fore-ligger her fra det ærede Medlem for Kø-benhavns 1ste Valgkreds (Wulff), vil jeg ikke kunne være med til.

Ændringsforslaget under Nr. 80 vil jeg ikke kunne stemme for. Saa er der en Række nu meget omtalte Spørgsmaal om Bevilling til forskellige Fagskoler og andre dermed parallelle Spørgsmaal. Jeg kan ikke undgaa her at komme til at tænke paa den meget ærede Sparekommission. Det forekommer mig, at den af og til min-der om den svenske Præst, som efter at have præket for Menigheden, saa den græd, ynkedes over den og sagde: „Gråter inte, kära barn, det torde vara lögn alltihop!“ Det er ejendommeligt, naar Sparekommissionen enstemmigt har gjort en Indstilling om Udslættelser og Nedsættelser paa Fi-nanslovens forskellige Poster, at se samme Kommissions enkelte Medlemmer komme her og forlange de fulde Beløb, som det her er Tilfældet ved hele den Række Ændringsforslag fra Nr. 83 til Nr. 90. Jeg har megen Sympati for alle disse Spørgs-maal og mener endogsaa, at der kunde være Anledning til at tage under Over-vejelse at gaa ind paa de Genoptagelser af forskellige Poster, som der her er Tale om. Men det er ganske ejendommeligt at komme med disse Forslag, naar der en-stemmigt er gjort en Indstilling i modsat Retning fra Sparekommissionen. Denne Sympati udstrækker sig imidlertid ikke til Ændringsforslag Nr. 91 og 92, som jeg under ingen Omstændigheder vil kunne stemme for. Den forhøjede Bevilling til

Hjælpekasser, som foreslaas under Nr. 93, vil jeg heller ikke kunne give min Stemme, lige saa lidt som jeg vil kunne stemme for Ændringsforslag Nr. 278, som er forsvaret af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen).

A. C. Meyer: Maa jeg faa Lov til at føje min spæde Røst til deres, som anbe-fale Støtte til Dansk Idrætsforbund uden nogen som helst Forpligtelse for dette til at yde et lignende Beløb, idet jeg maa gaa ud fra, at Dansk Idrætsforbund som Hoved-organisation ikke vil være i Stand til at yde saadanne Penge, saa at man derved gør den Støtte, der foreslaas her, ganske illusorisk. Jeg vil imidlertid tillade mig at fremhæve stærkt, at det ikke er Meningen; at man fra Idrætsmændenes Side ønsker, at Staten skal yde et stort Tilskud uden at man selv vil yde et betydeligt Offer. Det siger sig selv, at navnlig naar det drejer sig om Idrætsmænd fra de mindre bemidlede Kredse ydes der fra deres Side ikke saa ganske lille et Offer, idet de maa sørge for at skaffe Lokaler, Sportsdragt, holde Lærere o. s. v. De yde saaledes faktisk et Offer, der er saa stort, at man ikke med Grund kan kræve, at disse Folk skulle bidrage yderligere. For saa vidt det er Arbejdere, der er Tale om, vil det vise sig, at man her kræver noget af dem, som de aldeles ikke vil være i Stand til at opfylde, og det vilde dog være ubilligt, om man ikke støttede dansk Idræt, der i mange Maader yder et værdifuldt Bidrag til at fremme noget af det bedste hos vor Ungdom. Jeg tror at maatte sige, at man endnu noget undervurderer denne Bevægelses Betydning. Man er fra alle Sider enig om, at Afholdsforeningerne yde et værdifuldt Arbejde, og det giver jeg ærede Medlemmer Ret i. Jeg har selv i saa Hen-seende ydet mit til at fremme denne Sag og fremhæve dens Betydning. Men naar jeg ogsaa fremhæver, at Idrætsbevægelsen paa sin Vis yder et lige saa stort Arbejde til Gavn for vor Ungdom, har jeg neppe sagt for meget. Den samler nemlig en Ungdom, som ellers paa mange Maader vilde være udsat for at blive ledet hen paa Steder, hvor der ikke er fuldt saa godt at være for Ungdommen, og det er beundringsværdigt at se, med hvilken Energi og Offervillighed de unge Mennesker beskæftige sig med Idrætten. Man faar derigennem et Vidnesbyrd om, at der her arbejdes i en god og fornuftig Ret-ning, saaledes at Ungdommen kommer til at sky mindre gode Glæder. Man kan